



**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. II. Vtrum effectus huius Sacramenti sit adeptio gloriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

verò ratione huius cibi supponitur antea conferri ex diuinâ institutione, unde non est quod propter aliquam analogiam ad cibum corporalem dicamus gratiam tamdiu conferri, quamdiu perseuerant species.

Obiectio: Dices 2. Ioannis 6. Christus dicit: *qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.*

Resp. hunc locum potius nobis fauere, quia quod maneamus in Christo per gratiam, & ille in nobis, tribuitur manducationi carnis ipsius.

Obiectio: Dices 3., ratione actualis deuotionis censetur continuari voluntaria sumptio.

Resp. id non videri posse dici, quia deuotio non efficit, vt corpus Christi propriè sumatur voluntariè, vt vt censeatur voluntariè retinere, siue enim velimus, siue nolumus, in nobis remanet, quæ per manentia non comparatur ad ipsam deuotionem & ad eam complacentiam per modum effectus, sed per modum obiecti, unde ratione illius non possumus censeari voluntariè continuare sumptionem sacramentalè.

ARTICVLVS II.

Vtrum effectus huius Sacramenti sit adeptio gloriæ.

AFFIRMAT.

Notandum, quod licet adeptio gloriæ dici possit effectus cuiuscunque Sacramenti, immo & cuiuscunque operis meritorij gratiæ, quatenus id omne quod est causa gratiæ, in semine, & radice est causa gloriæ, peculiariter tamen huic Sacramento gloriæ adeptio tribuitur, cum enim sit specialiter institutum ad spiritualem animarum nostrarum refectionem & nutritionem, quæ conferuetur vita animæ, constat speciali titulo ademptionem vitæ animæ illi tribui, cum specialiter ei tribuatur perseuerantia in gratiâ & præseruatio à peccatis; similiter, cum hoc Sacramentum sit Sacramentum vnionis, & charitatis, quæ facit, vt qui se mutuo amant, non solum affectu coniungantur, sed etiam effectû, & amicus amicum admittat ad consortium suorum bonorum, sequitur quod Christus ratione huius Sacramenti speciali titulo nos admittat ad vitam æternam. hinc Ioan. 6. dicit: *si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum.* neque tantum speciali titulo est causa gloriæ ipsius animæ, sed etiam corporis, & resurrectionis, iuxta id quod eodem cap. dicitur: *& ego resuscitabo eum in nouissimo die.* qui ergo dignè sumunt Christi corpus, & Christo per charitatem remanent coniuncti, habent pignus gloriæ tum animæ, tum corporis, tum resurrectionis eiusdem corporis; & speciali titulo præ alijs, qui illud non sumperunt, vel saltem non sumperunt dignè, resurgens; quod etiam docet Irenæus lib. 4. contra hæreses cap. 34. *quomodo dicunt carnem corruptionem deuenire, & non percipere vitam, quæ a corpore Domini, & sanguine alitur? & infra: corpora nostra Eucharistiam percipientia iam non sunt corruptibilia spem resurrectionis habentia.* contumelia tradunt alii, vbi

Notandum, quod non imprimatur aliqua qualitas corpori virtute huius Sacramenti, ratione cuius in vitam resurgat; id enim absque fundamento fingeretur; sed resurrectio corporum eo sensu tribuitur sumptioni Eucharistie, quod Deus ratione illius censeatur adesse iustis ad corpora illorum resuscitanda, & perducenda ad immortalitatem.

ARTICVLVS III.

Vtrum effectus huius Sacramenti sit remissio peccati mortalis.

SUPPONIT Christum, qui in hoc Sacramento continetur, habere virtutem ad remittenda quaecumque mortalia, hoc tamen supposito

Prima conclusio est, quod accedens cum conscientia peccati mortalis, non percipiat effectum huius Sacramenti.

Secunda conclusio, si quis in mortali existens, cuius non habet conscientiam, deuotè accedat ad hoc Sacramentum, consequetur peccati mortalis remissionem.

Ex his conclusionibus deducitur hoc Sacramentum, per se loquendo, non esse institutum ad deletionem peccati mortalis; unde si peccator ad illud accedat cum conscientia peccati mortalis, non consequetur peccati remissionem.

Quid verò sit iuxta D. Th. accedere cum conscientia peccati mortalis, est vt cumq; difficile videtur enim ita intelligere, vt idem sit habere conscientiam peccati mortalis, quod habere affectum peccandi mortaliter; ex solutione tamen secundi satis patet conscientiam peccati mortalis non posse ita accipi, quia ex eâ solutione constat accedentem ad baptismum cum conscientia peccati mortalis, posse per illum eiusdem remissionem consequi, quod nullo modo dici posset, si accedere cum conscientia peccati mortalis idem esset quod accedere cum affectu eiusdem: certum enim est nullum posse etiam per baptismum consequi peccati remissionem, qui ad eum accedit cum affectu peccati mortalis: accedere ergo cum conscientia peccati mortalis, est accedere cum notitia de peccato mortali commissio, vel saltem cum morali persuasione, cuius non existimatur haberi dolor sufficiens ad peccati remissionem: quia verò ita accedens ad hoc Sacramentum peccat mortaliter, S. Thom. in illâ ratione secundum subiectam materiam docet eum accedere ad hoc Sacramentum cum conscientia peccati, qui accedit cum affectu saltem virtuali peccandi mortaliter, quod in præsentia, materialiter loquendo, verum est.

Ex quo elicitur, quod conscius peccati mortalis, quantumvis sibi in eo non complaceat actu, peccet mortaliter, si accedat ad hoc Sacramentum sine contritione saltem bonâ fide existimata (excepto rarissimo casu de quo paulò post) & non consequatur effectum huius Sacramenti, atque adeo hoc Sacramentum non sit institutum per se ad remissionem peccati mortalis. quæ doctrina est communis Doctorum & certa, quam tradit Trid. sess. 13. cap. 2. his verbis: *sumi autem voluit Sacramentum hoc, tanquam spirituales animarum cibum, quo alantur, & confortentur viuentes vitâ illius, qui dixit: qui manducat me, & ipse viuet propter me; & tanquam antidotum quo liberemur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus præseruemur.* vbi aperte indicat hoc Sacramentum non esse institutum per se ad primam gratiam, & remissionem mortalium conferendam. Quod rursum tam in prædicto capite, quam in Flor. innuatur, cum docetur esse spirituales cibum, & quoad vitam spirituales id in nobis operari, quod cibum corporalis quoad vitam corporalem.

Confit. ex vsu Ecclesiæ, quæ publicis peccatoribus non ministrat hoc Sacramentum, nisi edant signa penitentiae.

Nec

15.

Resp.

Corollar.

Quid sit accedere cum conscientia peccati mortalis, difficile videtur enim ita intelligere, vt idem sit habere conscientiam peccati mortalis, quod habere affectum peccandi mortaliter, ex solutione tamen secundi satis patet conscientiam peccati mortalis non posse ita accipi, quia ex eâ solutione constat accedentem ad baptismum cum conscientia peccati mortalis, posse per illum eiusdem remissionem consequi, quod nullo modo dici posset, si accedere cum conscientia peccati mortalis idem esset quod accedere cum affectu eiusdem: certum enim est nullum posse etiam per baptismum consequi peccati remissionem, qui ad eum accedit cum affectu peccati mortalis: accedere ergo cum conscientia peccati mortalis, est accedere cum notitia de peccato mortali commissio, vel saltem cum morali persuasione, cuius non existimatur haberi dolor sufficiens ad peccati remissionem: quia verò ita accedens ad hoc Sacramentum peccat mortaliter, S. Thom. in illâ ratione secundum subiectam materiam docet eum accedere ad hoc Sacramentum cum conscientia peccati, qui accedit cum affectu saltem virtuali peccandi mortaliter, quod in præsentia, materialiter loquendo, verum est.

Coroll.

Trident.

Florent.